

KRYMINAŁ (14) *sb m*

cri- (12), cry- (1), kry- (1).

a *pochylone*.

sg G kryminąłu (1). ◇ pl N kryminąły (4). ◇ G kryminął(o)w (3). ◇ A kryminąły (3). ◇ I kryminąłmi (1). ◇ L kryminąłach (1), kryminąłéch (1) *SarnStat* (1:1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

*praw. Przepęstwo, występęk pociągający za sobą karę najczęściej pozbawienia czci, życia lub wolności, zwłaszcza zbrodnia obrazy majestatu; także sprawa sądowa o te zbrodnie; maiestatis perduellio et perduellionis crimen, iniuria rei publicae facta. Polonis sunt crimina contra honorem, libertatem, fortunas Cn [sąd o głowę aliter sąd o zdrowie pozwanego, o pocziwość, sąd gorący, kryminał – criminalis actio; iudicium capitis a. criminale; causa a. lis capitis; res capitalis; sprawa karania godna jako o głowę – actio criminosa Cn] (14) : ále ná żadnem Seymie nie pomnię ták wiele *Criminałow*, ták wiele ráptow/ iáko ná tem Seymie. *GórnRozm* D4; Otofz gdyby tu wftáwicznie fádzono *Criminały*, iáko ie fádzą wftáwicznie po wftyftkiem świećie/ máłuczko by tu było zbrodni *GórnRozm* D4; potrzebá/ iżby fádzy fzyły wftáwicznie/ nie iedno *Criminały*, ále y inŹe wftyftkie *caufi*. *GórnRozm* K4, D4 [2 r.]; *PapUp* I4; (*nagł.*) Cryminały z ftrony Studentów kto ma fádzić (-). MIimo to iefzcie/ przerzeczony Rector/ żaki y Studenty fwe *in caufis criminalibus* mnieyfzych/ iáko o zawłóki/ y o pięftuki/ y zkrwáwienié/ ále nie w wielkiéy zwádzie vczynioné/ ma moc fádzić *SarnStat* 203; W práwiéch wielkich bywa przytómny vczyńcá Kryminału. *SarnStat* 709, 147 *żp*, 149, 162, 497, 1201, 1307.*

Cf **KRYMINALIJA**